

6. eller 7. juni 1864

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
London

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
William Powell Frith
Carl Joachim Hambro
Agnete Jerichau
Marie Jerichau
Sophie Jerichau
Helene Wüsthoff

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Brevet hjem til Jens Adolf fortæller udførligt om datteren Maries tilstand, der har medført ubehagelige optrin, da hun søger konflikter og straf, og hele tiden må irettesættes, hvilket tærer på Jerichau Baumanns kræfter.

TRANSSKRIFTION

[Den 6. eller 7. juni 1864]

Min elskede Adolf! Tak for Dit kjære Brev, som jeg neppe mere ventede og som netop derfor var mig dobbelt kjær endog det bærer det melankoliske Præg, som jo i saa sørgelige Tider som de der betegner vores ulykkelige Danmarks Forhold ere selvfølgelig. Dette er det sidste Brev Du faaer fra mig min kjære Ven thi Fredag Kl 8 om Aftenen gaaer vi ombord og Ankeret lettes om Lørdagen Kl 8. Dette var drøje Dage for mig dog var det umelig for mig tidligere at blive færdig. Men nu Gud skee Lov er snart hele Reisen overstaaet og jeg vil kunne hvile hjemme. Hvad jeg har gennemgaaet var meget svært paa mange Maaneder, det sværeste af alt er dog Maries¹ Tilstand der i Løbet af Tiden stadig har forværret sig. Mueligen at Opholdet i London uden regelmæssig og praktisk Beskæftigelse fremkalder disse Paroxysmer² af Utilregnelighed som i de sidste 2 Uger have desværre hyppig gjentaget sig, og at det vil være heldig for hende i det rolige landlige Hjem, ved at gjøre

[2] Nytte eller i det Mindste ved at beskæftige sig nyttig, at vinde mere Fred. Det som aldeles bestemt træder frem som Forykthed er at hun er aldeles behersket af den Idee at ville komme i Contact med Politiet. Hendes Øjne lyser og hele Ansigtet smiler naar hun seer en af Politibetjentene hvis Opmærksomhed hun hvor hun kan søger at henvende paa sig ved de utroligste Uforskammenheder f Ex at støde til og spytte paa Folk kaste Steen efter dem, og være saa utilgjængelig mod enhver Irettesættelse som muelig. Iforgaaers havde hun ved med andre Børn at have faaet at lege i Square Garden (jeg var ude) sendt en af Børnene efter en Politibetjent for at hente sig, som bragte bud til Helene³, der passede hende fra Balconen. Jeg var ikke hjemme, men jeg vilde have ønsket hun var bleven taget til Politistationen, det vilde maaskee have virket godt. Hun selv sagde til mig igaar i British Museum da jeg bad hende at være en rar Pige: "Jeg er en

[3] uartig Gadepige og jeg ønsker Politiet vilde tage mig saa blev jeg bedre." Dog har jeg maattet tugte hende for ved Frygt at opnaae, hvad hun ikke vil yde for det Godes Skyld. Men det er uhyre haardt, daglig at see dette ulykkelige Barn! der gaaer omkring med et saa forvirret, mørkt og ofte saa ondt Blik, at det skjærer Een i Hjertet, og at høre hende sige

næsten uforstaaelig (som hun for det meeste taler naar hun er saaledes) "jeg kan slet ikke lide Dig" dog har hun stadig Bevidsthed af sit eget onde Sind, og lider derunder og til andre Tider er der en Fylde af Kjærlighed i hendes Blik og noget saa ejegodt, saa det er rørende, den Stakkel — og især længes hun efter Danmark og efter Caroline⁴? og Sofie⁵ — og taler om alt det Gode hun vil gjøre dem, og Helene hader hun fordi hun er tydsk, og vil ikke tale tydsk, det er kun meget sjældent at hun vil bede med mig. Jeg har tænkt om ikke Maries Hjemvee som hun tydelig udtaler sig [4] paa mangfoldige Maader har fremkaldt denne Sindets Irritation thi det er først i de sidste 14 Dage at det er saa galt fat med hende, tidligere var det kun meget sjældent at hun var saaledes utilregnelig, og beskjæftigede hun sig næsten udelukkende med at skrive og studere Engelsk. Hvordan det end er, saa er det godt, ja nødvendig for hendes Skyld at komme hjemme. Du vil finde mig meget medtaget, det falder alle vores Bekjendte paa, som ere yderst gode og elskværdige mod mig, undtagen Hambro⁶, som ikke har taget mindste Notitz af mig. — Mr. Frith⁷ er virkelig blevet min Ven, og det er jeg rigtig glad over, thi jeg føler mig vel der i Huset, han er en dygtig og en ærlig Konstner, og har det godt i Sinde [med] mig, og det er meget værd. Ak hvor jeg længes at fortælle Dig mundtlig om saa meget interessant som jeg har oplevet. Men nu lev vel elskede Ven og glem ikke Din trofaste Hustru E Jerichau

¹ Marie Jerichau

² Paroksysme betyder et voldsomt tilbageanfald eller forværring af sygdom.

³ Helene Wüsthoff

⁴ Agnete Jerichau

⁵ Sophie Jerichau

⁶ Carl Joachim Hambro

⁷ William Powell Frith

Nyeste blev i det Almindelige ved et
besøgsbesøg i 1843, at vide mere
Fred. Det var doges bekendt
hendes form som frøstillet og et
hans og doges beviset af den Paa
at den i Contact med Politisk.
Hendes Gjerning blev meget
hendes navn blev en af politi-
betjente blev Opmærksomhed blev
hvor hun blev som et bekendt
og ved de skolelige Afværgelse
og at stode og spalte paa Folk
hendes Gjerning eller den, og mere
som i tilfældig med i hende
betjente blev en uuelig. Foruden
at have faaet at tage i Gennem
Gennem og var det i Gennem
Bekendelse efter en Politisk betjente
for at hende og som frøstet blev.
til Helene, der paa det blev fra
Palæet. Der var ikke Gjerning
og alle hende betjente blev hende
de Politisk blev det vilde angik blev
virket godt. Der var en del i en
igen i Politisk Museum. Der var
hendes it være en var Pige. Der var

hendes Gjerning og jeg i den Politisk
virkte Gjerning en blev jeg bedrøvet.
Der blev jeg meget meget blev for
ved Gjerning at Gjerning, hvor blev ikke
vil Gjerning for det Gjerning. Der var
en mere hende. Der var et blev dette
allegoriske Pige. Der var en blev
hendes it var forvirket, hvilket og ofte
en anden Bille, at det blev den
i Gjerning, og at hende hende sig
virkte meget meget for blev for
det mestte hende blev en blev
"jeg blev det ikke blev Dig" Der
hendes blev stadig hende af det
Gjerning blev, og der blev den
og til andre Pige og der en blev
af Hverlighed i hendes Bille og
virkte en Gjerning, en det blev
virkte, der Hverlighed - og der
længere blev efter Danmark og
efter Caroline. og Løse
og blev og det blev den
vil Gjerning den, og Helene hende
hendes hende blev et blev og vil
virkte blev Gjerning, det var blev meget
Gjerning at blev vil blev hende
Der blev hende om. alle hende
Helene. som blev Gjerning hende